

[Arne Larsen.]

15 pct. skulle godkendes af nævnene eller af 75 pct. af lejerne. At kommunalbestyrelserne kunne modsætte sig moderniseringer, hvis disse stred imod sanerings- og byfornyelsesplanerne. At man kunne modsætte sig moderniseringerne, hvis ejendommens alder ikke tilsagde, at en sådan skulle gennemføres, hvis den altså var så nedslidt, at det ikke kunne betale sig, hvis ikke brugsværdien blev forøget væsentligt. Endvidere krævede vi, at hvis der blev tale om lejeforhøjelser over 50 pct. eller over 6.000 kr. årligt, så skulle der af udlejeren stilles passende bolig til rådighed for de mennesker, som boede i denne ejendom, således at man altså havde valget mellem en bolig til nogenlunde tilsvarende pris som den, man havde, eller at gå ind på disse lejeforhøjelser.

Nu foreslår hr. Helge Nielsen, at Grundejernes Investeringsfond skal ind i billedet som det fond, der eventuelt kunne yde en vis kompensation for indtrådte lejeforhøjelser ved moderniseringer. Jeg finder, det igen er et lapperi på en dårlig boligpolitik, som vi ikke kan blive ved med. Der må én gang for alle skabes langt bedre retningslinjer for moderniseringerne, man kan ikke klare det ved en smule kompensation.

Vort forslag, sådan som det blev fremsat i maj 1969, fik desværre kun vort partis tilslutning. Socialdemokratiet undlod at stemme, medens de borgerlige partier modsatte sig disse ændringer. Det er glædeligt at se, at der i socialdemokratiet nu er en ændret indstilling til hele denne problematik, idet vi må håbe, at der snart bliver et andet flertal her i folketinget. Det er tilsyneladende den eneste garanti, vi har, for at få en ordentlig lovgivning på dette område.

Sigsgaard: Hvis det nye flertal, som hr. Arne Larsen taler om, skal bruges til, som hr. Helge Nielsen var inde på det, at give en eller anden form for økonomisk kompensation til de lejere, der bliver udsat for de voldsomme moderniseringer, der er tale om, så ville det jo ikke give nogen større ændring af forholdene. Det gav hr. Arne Larsen selv udtryk for for et øjeblik siden. Jeg føler trang til at gøre den bemærkning, at hvis man går ind på tanken om sådanne kompensationer i stedet for virkelig at lave om på systemet, så betyder det, at man

også på det område giver sig til at yde tilskud til ejerne, til dem, der moderniserer, sådan at de bedre vil være i stand til at gå endnu videre i deres projekter.

Det har jo vist sig, at der gennem den lovgivning, som de gamle partier vedtog for ikke ret længe siden, er åbnet for nye spekulationsmuligheder, som man måske vanskeligt dengang kunne have nogen forestilling om, men der manglede dog ikke advarsler, skal jeg sige.

Man kan konstatere det allerede ud fra den radikale ordførers bemærkning her før om et eksempel, hun havde kendskab til, hvor der var tale om lejestigninger på over 12.000 kr. Alligevel kan den radikale ordfører slutte med at sige, at man går imod forslaget, idet man mener, loven er god nok. Er det helt umuligt for regeringspartiernes ordførere at sætte sig ind i den situation, at éns husleje stiger med 12.000 kr.? Hvor mange mennesker tror man kan bære det, selv med boligtilskud og alt det andet, som man har gennemført? Det er, som om man ikke rigtig indser alvoren i den situation, som vi står i, og som efter min opfattelse udmærket berettiger, at forslaget her kommer frem efter 15. marts-fristen.

Det er i øvrigt også underligt, at man slet ikke hæfter sig ved det egentlig besynderlige forhold, at det er ejerne, der kommer og vil modernisere og indlægge centralvarme og gasvandvarmere og hvad ved jeg, og de skal med loven i hånd presse deres ønsker igennem over for lejerne. Havde det nu været en forbedring af boligforholdene til rimelige priser under rimelig kontrol, så ville vi have været udsat for det modsatte, at det var lejerne, der kom og sagde til ejerne: hør, vi ønsker at få nogle moderniseringer gennemført. Det burde være denne situation, man stræbte henimod. Hvor man i dag i lovgivningen fastsætter, hvornår ejerne kan presse en modernisering ned over hovedet på lejerne, burde man i stedet for, måske som hovedregel, fastsætte, at når lejerne ønsker en modernisering iværksat, så skal det ske på de og de betingelser. Altså en lovgivning, der gik ud fra lejernes interesser og ikke som den gældende gik ud fra ejernes interesse. Når det er ejerne, der bestandig kommer og presser på for at få moderniseringer gennemført, viser det tydeligt, at det ikke er noget, man gør for at give folk bedre bolig-